STJÓRNARTÍÐINDI B 40 – 1998

11. maí 1998 871 Nr. 268

REGLUGERÐ

um stjórn veiða úr norsk-íslenska síldarstofninum 1998.

1. gr.

Allar veiðar á síld úr norsk-íslenska síldarstofninum eru óheimilar án sérstaks leyfis Fiskistofu. Aðeins koma til greina skip, sem leyfi hafa til veiða í atvinnuskyni í fiskveiðilandhelgi Íslands við lok umsóknarfrests. Missi skip leyfi til veiða í atvinnuskyni innan fiskveiðilandhelginnar fellur jafnframt úr gildi leyfi þess til síldveiða.

2. gr.

Umsóknarfrestur um leyfi til síldveiða er til og með 14. maí 1998.

3. gr.

Leyfi til veiða tekur til veiða á síld í lögsögu Íslands, Færeyja og Jan Mayen og á alþjóðlega hafsvæðinu milli Íslands og Noregs. Við veiðar í lögsögu Færeyja og Jan Mayen skal farið að reglum sem viðkomandi þjóðir setja um veiðarnar.

4. gr.

Á árinu 1998 skal þeim skipum sem veiðileyfi hljóta heimilt að veiða samtals 202 þúsund lestir af síld úr norsk-íslenska síldarstofninum. Skal þessu magni skipt þannig að a.m.k. 90% komi í hlut skipa sem stundað hafa síldveiðar úr norsk-íslenska síldarstofninum á árunum 1995, 1996 og 1997, en allt að 10% í hlut annarra skipa.

Þeim heimildum, sem koma í hlut skipa sem síldveiðar hafa áður stundað sbr. 1. mgr. skal skipt milli einstakra skipa þannig að 40% sé skipt jafnt milli þeirra en 60% skal skipt miðað við burðargetu þeirra. Burðargeta nótaskipa reiknast í þessu sambandi sem meðaltal tveggja aflahæstu veiðiferðanna við síldveiðar eða loðnuveiðar frá 1. maí 1997 að telja, samkvæmt upplýsingum Fiskistofu. Burðargeta annarra skipa miðast við meðaltal tveggja aflahæstu veiðiferðanna frá 1. maí 1997 að telja. Hafi burðargeta skips breyst þannig að hún liggi ekki fyrir skal hún áætluð miðað við rúmmál lesta skipsins. Sama gildir hafi skip sem rétt á til síldveiða samkvæmt reglum þessum verið endurnýjað með nýju skipi liggi ekki fyrir burðargeta þess, samkvæmt þessari málsgrein.

Úthlutun aflahámarks samkvæmt þessari grein skal bundin því skipi sem aflann veiddi, án tillits til þess hvort eigendaskipti hafi orðið á því innan viðmiðunartímans eða síðar. Hafi skip verið endurnýjað og veiðileyfi flutt af skipi, sem stundað hafði síldveiðar á viðmiðunarárunum, fylgir rétturinn veiðileyfinu til hins nýja skips.

Skipta skal allt að 10% heildaraflans, sbr. 1. mgr. milli skipa á grundvelli burðargetu þeirra sbr. 2. mgr. Þó skal aldrei meira magn koma í hlut hvers skips en sem nemur 25% af meðaltalsaflahámarki samkvæmt 2. mgr.

Gutenberg

5. gr.

Á árinu 1998 er heimilt að framselja af hverju skipi, til annarra skipa sem leyfi hafa samkvæmt reglugerð þessari, magn sem svarar til 50% af sama hlutfalli heildarveiðiheimilda og nam hlutdeild sama skips í heildarafla síðustu þriggja síldarvertíða. Að öðru leyti er óheimilt að flytja aflahámark milli skipa.

6. gr.

Hafi skip, sem leyfi hefur fengið til síldveiða ekki hafið veiðar fyrir ákveðinn tíma eða ekki veitt ákveðið lágmark og ástæða er til að ætla, að mati ráðherra, að heildarveiðiheimildir síldarskipanna nýtist ekki að fullu, er ráðherra heimilt að fela Fiskistofu að endurúthluta óframseljanlegum aflaheimildum þeirra skipa sem ekki hafa veitt umfram ákveðið lágmark til þeirra skipa, sem veitt hafa yfir ákveðið hlutfall af veiðiheimildum sínum.

Ráðherra skal með a.m.k. viku fyrirvara auglýsa hvaða viðmiðanir skuli gilda við ákvarðanir samkvæmt 1. mgr. Heimilt er að endurúthluta oftar en einu sinni með þessum hætti sé þess talin þörf.

7. gr.

Megi ætla að veiðimöguleikar séu ekki lengur fyrir hendi í lögsögu Færeyja, Íslands eða Jan Mayen eða á opna hafsvæðinu milli Íslands og Noregs og heildarveiðiheimildir íslensku skipanna eru ekki fullnýttar, er ráðherra heimilt að fela Fiskistofu að veita tilteknum fjölda skipa leyfi til veiða á allt að 9.000 lestum af síld í lögsögu Noregs norðan 62°N. Úthlutun óveidds aflahámarks samkvæmt 4. og 6. gr. skerðist hlutfallslega. Um úthlutun leyfa og skilyrði í þeim fer samkvæmt reglum ráðherra.

8. gr.

Skipstjórar skipa er stunda veiðar samkvæmt þessari reglugerð skulu senda eftirtaldar tilkynningar til Fiskistofu með skeyti eða símbréfi sem hér segir:

1. Þegar haldið er til veiða skal senda tilkynningu er heitir *upphafstilkynning* þar sem fram komi aflamagn um borð eftir tegundum í lestum.
2. Hvern mánudag skal senda tilkynningu er heitir *aflatilkynning* þar sem fram komi upplýsingar um afla síðustu viku eða frá því að skipið hélt til veiða sé það skemmri tími en vika. Enn fremur skal koma fram hversu mikill hluti aflans er fenginn í lögsögu Íslands, Færeyja, Jan Mayen og á alþjóðlegu hafsvæði.
3. Um leið og veiðum lýkur og haldið er til hafnar skal senda tilkynningu sem heitir *lokatilkynning* þar sem fram kemur hver heildarafli er um borð. Enn fremur skal koma fram hversu mikill hluti aflans er fenginn í lögsögu Íslands, Færeyja, Jan Mayen og á alþjóðlegu hafsvæði.

Auk þeirra upplýsinga sem talin eru upp í töluliðum að framan skulu eftirtalin atriði koma fram í hverri tilkynningu.

a) Tegund, sem veidd er.
b) Heiti tilkynningar.
c) Nafn skips og skráningarnúmer.
d) Skipaskrárnúmer.
e) Kallmerki.
f) Númer tilkynningar í viðkomandi veiðiferð.
g) Dagsetning, tími og staðsetning þegar sent er.

9. gr.

Síldarafla skal landað og hann veginn í íslenskri höfn. Þó er heimilt að fengnu leyfi Fiskistofu að landa síldarafla til bræðslu í fiskimjölsverksmiðju í erlendri höfn, enda liggi fyrir að eftirlit með löndun og vigtun sé fullnægjandi að mati Fiskistofu. Þá er heimilt að landa síld til manneldis í erlendri höfn, enda sé síldin seld á opinberum fiskmörkuðum þar sem vigtunaraðferðir og eftirlit er viðurkennt af Fiskistofu.

Um vigtun afla gilda að öðru leyti ákvæði reglugerðar nr. 618/1994, um vigtun sjávarafla. Óheimilt er að landa óvigtuðum afla um borð í flutningaskip eða önnur veiðiskip. Heimilt er þó skipum sem leyfi hafa til síldveiða og slíkar veiðar stunda að miðla afla milli sín í því skyni að koma í veg fyrir að síld sé sleppt dauðri úr nótum.

10. gr.

Brot á reglugerð þessari og ákvæðum leyfisbréfa gefnum út með stoð í henni varða viðurlögum samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 11. maí 1998, um stjórn veiða úr norsk-íslenska síldarstofninum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Vegna afla umfram leyfilegt hámark skal beita ákvæðum laga nr. 37, 27. maí 1992, um sérstakt gjald vegna ólögmæts sjávarafla. Jafnframt er Fiskistofu heimilt að svipta skip veiðileyfi vegna brota á reglugerð þessari.

11. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 11. maí 1998, um stjórn veiða úr norsk-íslenska síldarstofninum til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 248, 30. apríl 1998, um leyfisbindingu veiða úr norsk-íslenska síldarstofninum 1998, en leyfi til veiða, sem gefin hafa verið út samkvæmt þeirri reglugerð halda gildi sínu uns leyfi til veiða úr norsk-íslenska síldarstofninum hafa verið gefin út með stoð í þessari reglugerð. Síldarafli sem fenginn er frá 5. maí 1998 reiknast til aflahámarks samkvæmt þessari reglugerð.

Sjávarútvegsráðuneytinu, 11. maí 1998.

Þorsteinn Pálsson.

Árni Kolbeinsson.